

Gerard Anaclel Vincent Encausse (Papus)

Ο **Gerard Anaclel Vincent Encausse** γεννήθηκε στις 13 Ιουλίου του 1865, στην Κορόνι της Ισπανίας, από Γάλλο πατέρα και Ισπανίδα μητέρα. Απόφοιτος της Ιατρικής εργάστηκε για λίγο ως γιατρός σε νοσοκομεία, για να διακόψει όμως σύντομα την ιατρική του σταδιοδρομία προκειμένου να αφοσιωθεί στην Ερμητική επιστήμη. Η διδακτορική του διατριβή αφορούσε στη «*Φιλοσοφική Ανατομία και τις Διαιρέσεις της*» (07.07.1894). Υπήρξε πολυμαθής, πολυταξιδεμένος και καλλιεργημένος, λάτρης της φιλοσοφίας και της επιστήμης, αλλά και ενορατικός. Εξαιρετικός στους συλλογισμούς του, τόσο της Ανάλυσης και της Σύνθεσης, όσο και κυρίως, της Αναλογίας και των Αντιστοιχιών, και δεινός ομιλητής. Πολυγραφότατος συγγραφέας του οποίου τα έργα γνωρίζουν ακόμη και σήμερα, εκατοντάδες εκδόσεων και μεταφράσεων, όπως στα Γερμανικά, Αγγλικά, Ιταλικά, Ισπανικά, Πορτογαλικά, Ρωσικά, Σλοβενικά κ.α.

Καθιερώθηκε ως Επίσκοπος της Γνωστικής Εκκλησίας ως **Tau Vincent** από τον Jules-Benoît Stanislas Doinel, θεμελιωτή του σύγχρονου Γνωστικισμού και Πατριάρχη της Γνωστικής Εκκλησίας.

Ίδρυσε δύο σημαντικά περιοδικά: το «*L' Initiation*» («*Η Μύηση*») και το «*La Voile d' Isis*» («*Το Πέπλο της Ισιδας*»). Υπήρξε επίσης, εξαιρετικός ιατροφιλόσοφος, γιατρός και θεραπευτής, σωμάτων και ψυχών, εφαρμόζοντας όλες τις μεθόδους της ιατρικής (αλλοπαθητική, ομοιοπαθητική, ενεργειακή, πνευματική κλπ), αναλόγως της περιπτώσεως και του επιπέδου του προβλήματος. Ήδη, από το 1895 διατύπωνε τις βάσεις μιας νέας θεραπευτικής.

Πάνω απ' όλα υπήρξε μέγας φιλόανθρωπος, όπου και μ' όποιον τρόπο μπορούσε. Διέχεε απλόχερα και με ταπεινοφροσύνη, την καλοσύνη του, «*μέσα από την ακαταπόνητη επιθυμία του να υπηρετεί τον πλησίον του, ως αυθόρμητο αποτέλεσμα της φλογερής του αγάπης για τον Κύριο Ημών Ιησού Χριστό*», γράφει ο γιος του Philippe Encausse. Όπως χαρακτηριστικά έλεγε, ο «*νόμος της ζούγκλας*», στο ανθρώπινο επίπεδο αντικαθίσταται με τον «*νόμο της θυσίας*». Το 1914 ξεκίνησε ο 1^{ος} Παγκόσμιος Πόλεμος, κατά τον οποίο ο Δρ. Gerard Anaclel Vincent Encausse, αφιερώθηκε στην περίθαλψη των ασθενών του πολέμου. Δύο χρόνια μετά την έκρηξη του πολέμου, το 1916, αποσαρκώθηκε σε ηλικία 51 ετών, όρθιος ως στρατιώτης, κατά την εκπλήρωση του καθήκοντός του προς την Πατρίδα του, αφού προσβλήθηκε από φυματίωση, λόγω των κακουχιών στο μέτωπο, όπου υπηρετούσε ως Αρχίατρος στα στρατιωτικά κινητά νοσοκομεία.

Το μνητικό του όνομα, καθώς και το λογοτεχνικό του ψευδώνυμο, ήταν «*Papus*» που σημαίνει «*γιατρός άμεσης βοήθειας*» και το πήρε από το «*Νυχθημερόν του Απολλώνιου του Τρανέα*».

Το 1890 και αφού με τον Augustin Chabosseau αλληλοαναγνωρίστηκαν ως μνημένοι στην ατραπό του Louis Claude de Saint Martin ίδρυσαν το πρώτο Ύπατο Συμβούλιο του Μαρτινιστικού Τάγματος. Ίδρυτικά μέλη υπήρξαν οι: Gerard Encausse (Papus), Augustin Chabosseau, Stanislas de Guaita, Lucien Chamuel, Yvon Le Loup (Paul Sédir), Paul Adam, Maurice Barrés, Josephin Péladan, Julien Lejay, Montière, Charles Barlet και Jacques Burget. Αυτό αποτέλεσε την απαρχή λειτουργίας του Μαρτινισμού ως οργανωμένο Τάγμα.

www.misraimmemphis.org

www.misraimmemphis.com.gr

Το 1908, ο «Papus» και ο «Tender» (Charles Detré), διοργάνωσαν στο Παρίσι ένα μεγάλο Ιδεαλιστικό Συνέδριο «των Εσωτερικών Τεκτονικών Τύπων και του Τεκτονισμού των Ανωτέρων Βαθμών».

Αποπειράθηκε και το κατόρθωσε με επιτυχία, απέναντι σ' ένα υπερυψούμενο παλιρροϊκό κύμα καλπάζοντος υλισμού, να αντιτάξει τις Μυητικές, Εσωτεριστικές, Φιλοσοφικές και Θρησκευτικές Μορφές της Δυτικής Πνευματικότητας, από την απώτατη αρχαιότητα, μέχρι την σύγχρονη «επιστημονίζουσα», αλλά «υλόφρονα» εποχή μας, του «homo economicus» και της «κερδομανίας», και να προσεγγίσει τα μεγάλα μυστήρια της «Υπαρξης» και της αναζήτησης του «Νοήματος της ανθρώπινης ζωής πάνω στον πλανήτη μας», της Συνειδητότητας και της Ευτυχίας, για την ευημερία και το καλό όλων μας. Κι αυτό το έκανε με τρόπο μεθοδικό, συστηματικό και «επιστημονικό», έτσι ώστε να μπορέσει να γίνει αντιληπτό από κάθε δυτικό άνθρωπο.

Πέθανε στο Παρίσι στις 25 Οκτωβρίου του 1916. Οι μαθητές και οι διάδοχοί του συνέχισαν το Έργο του, ποιοτικά, ουσιαστικά και ποσοτικά.